

Sygn. akt III Ca 596/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu Wydział III Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący – Sędzia SO Zofia Klisiewicz - sprawozdawca

Sędzia SO Urszula Kapustka

Sędzia SO Katarzyna Kwilosz-Babiś

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Burnagiel

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2014 r.

na rozprawie

sprawy z wniosku: S. C., L. P., K. M.

przy uczestnictwie: J. C. (1), A. K., H. C., M. W., J. K., J. P., K. J., M. M., E. D., W. D. (1), M. B. (1) i M. B. (2)

o ustanowienie drogi koniecznej

na skutek apelacji uczestników: E. D., W. D. (1), M. B. (1) i M. B. (2)

od postanowienia Sądu Rejonowego w Zakopanem

z dnia 12 lutego 2013 r., sygn. akt I Ns 869/10

p o s t a n a w i a:

1. odrzucić apelację uczestnika W. D. (1),

2. w uwzględnieniu apelacji uczestniczki E. D. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że nadać mu treść:

„I. ustanowić na rzecz każdoczesnego właściciela dz. ewid. nr:(...), 91 położonych w obr. (...) Miasta Z., obj. Kw. nr (...) oraz na rzecz każdoczesnego właściciela dz. ewid. nr (...)położonej w obr. (...) Miasta Z. obj. Kw. nr (...) służebność przejazdu, przechodu i przegonu po dz. ewid. nr (...) obj. KW nr (...) szlakiem oznaczonym kolorem czerwonym oraz cyframi; 61, 2802, 97, 62, 91, 92, 93, 110, 231, 107, 108, 37, 31, 27, 61 oraz po dz. ewid. nr (...)obr. (...) Miasta Z. obj. Kw. nr (...) szlakiem oznaczonym kolorem czerwonym oraz cyframi; 107, 106, 105, 104, 2806, 231, 107 – na mapie sytuacyjnej z projektem służebności – wersja IV sporządzonej przez biegłego geodetę J. G. l.ks. zam. (...)z dnia 14.03.2012r., zaopatrzonej klauzulą Starosty (...) nr ewid. (...),

II. ustanowić na rzecz każdoczesnego właściciela dz. ewid. nr: (...),(...)położonych w obr. (...) Miasta Z., obj. Kw. nr (...) służebność przejazdu, przechodu i przegonu po dz. ewid. nr (...) położonej w obr. (...) Miasta Z. obj. Kw. nr (...) szlakiem oznaczonym kolorem czerwonym oraz cyframi; 104, 2806, 2807, 74, 104 – na mapie sytuacyjnej z projektem służebności – wersja IV sporządzonej przez

biegłego geodetę J. G. l.ks. zam. (...)z dnia 14.03.2012r., zaopatrzonej klauzulą Starosty (...) nr ewid. (...),

III. ustanowić na rzecz każdorazowego właściciela dz. ewid. nr (...)położonej w obr. (...)Miasta Z., obj. Kw. nr (...) służebność przejazdu, przechodu i przegonu po dz. ewid. nr(...)obr. (...) Miasta Z. obj. Kw. nr (...) szlakiem oznaczonym kolorem czerwonym oraz cyframi; 2551, 1221, 15, 61, 2802, 18, 9, 6, 4, 98, 2551 – na mapie sytuacyjnej z projektem służebności – wersja IV sporządzonej przez biegłego geodetę J. G. l.ks. zam. (...)z dnia 14.03.2012r., zaopatrzonej klauzulą Starosty (...) nr ewid. (...),

IV. zasądzić od L. P. i K. M. solidarnie na rzecz M. B. (2) i M. B. (1) kwoty po 7 314 zł tytułem wynagrodzenia,

V. zasądzić na rzecz M. M.;

- od L. P. i K. M. solidarnie kwotę 33 066 zł,

- od A. K., H. C., J. C. (1) kwoty po 14 696 zł,

- od S. C. i M. W. kwoty po 11 022 zł

tytułem wynagrodzenia,

VI. zasądzić na rzecz J. K., J. P. i K. J.;

- od L. P. i K. M. solidarnie kwotę 5 000 zł,

- od A. K., H. C., J. C. (1) kwoty po 2 224 zł,

- od S. C. i M. W. kwoty po 1 667 zł

tytułem wynagrodzenia,

VII. zasądzić na rzecz L. P. i K. M. solidarnie;

- od A. K., H. C., J. C. (1) kwoty po 4 385 zł,

- od S. C. i M. W. kwoty po 3 289 zł

tytułem wynagrodzenia,

VIII. przyznać biegłemu W. S. (1) wynagrodzenie w kwocie 106,10 zł,

IX. zasądzić na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Zakopanem) solidarnie od A. K., H. C., J. C. (1), S. C. i M. W. kwotę 1 744,53 zł oraz od K. M. i L. P. solidarnie kwotę 2 122,26 zł tytułem kosztów sądowych.”,

3. w pozostałej części apelację uczestniczki E. D. oraz w całości apelację uczestników M. B. (2) i M. B. (1) oddalić,

4. orzec, że wnioskodawcy i uczestnicy ponoszą koszty postępowania apelacyjnego związane ze swym udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12.02.2013 r. Sąd Rejonowy Zakopanem

w sprawie z wniosku S. C., L. P., K. M. przy udziale J. C. (1), J. K., J. P., K. J., M. M., W. D. (1), M. B. (1), M. B. (2), A. K., H. C., M. W., E. D. o ustanowienie drogi koniecznej;

-ustanowił na rzecz każdoczesnego właściciela dz. ewid.nr (...) oraz(...), położonych w obr.(...)Miasta Z. – zapisanych w księdze wieczystej nr. (...) oraz na rzecz każdoczesnego właściciela dz.ewid.nr.(...) położonej w obr.(...)Miasta Z.- zapisanej w księdze wieczystej nr. (...) służebność przejazdu, przechodu, przegonu po dz. ewid. nr (...) - zapisanej w księdze wieczystej nr. (...), szlakiem oznaczonym kolorem czerwonym oraz cyframi: 61,27, 31, 37, 89, 90,93 ,92, 91,62, 2802, 61, po dz. ewid. nr.(...) - zapisanej w księdze wieczystej nr. (...),szlakiem oznaczonym kolorem czerwonym oraz cyframi: 90, 94, 95,96, 102, 48, 42 89, 90 na mapie sytuacyjnej z projektem służebności - wersja III sporządzonej przez biegłego geodetę J. G. lks. zam. (...)z dnia 19.01.2012r. zaopatrzonej w klauzulę Starosty (...) nr.ewid. (...). (pkt I sentencji),

- ustanowił na rzecz każdoczesnego właściciela dz. ewid. nr (...) oraz (...)położonych w obr. (...) Miasta Z. –zapisanych w księdze wieczystej (...) służebność przejazdu, przechodu i przegonu po dz. ewid. nr (...)położonej w obr. (...)Miasta Z. - zapisanej w księdze wieczystej nr. (...), szlakiem oznaczonym kolorem czerwonym i cyframi: 96, 2807,74, 73,102, 96 na mapie sytuacyjnej z projektem służebności - wersja III, sporządzonej przez biegłego geodetę J. G. lks. (...)z dnia 19.01.2012r. zaopatrzonej w klauzulę Starosty (...) nr. ewid. (...) (pkt II sentencji),

-ustanowił na rzecz każdego właściciela dz. ewid. nr(...)położonej w obr.(...)Miasta Z. - a zapisanej w księdze wieczystej nr. (...) służebność przejazdu przechodu i przegonu po dz. ewid. nr (...) położonej w obr.(...)Miasta Z. szlakiem oznaczonym kolorem czerwonym oraz cyframi: 2551, 1221,15, 61, 2802, 97, 18, 9, 4, 98, 2551 na mapie sytuacyjnej z projektem służebności - wersja III, sporządzonej przez biegłego geodetę J. G. lks. zam.(...)z 19.01.2012r zaopatrzonej w klauzulę Starosty (...) nr. ewid. (...), (pkt III sentencji)

-zasądził na rzecz M. B. (2) i M. B. (1) od L. P. i K. M. - na zasadzie wspólności majątkowej małżeńskiej kwoty po 7314 zł - tytułem wynagrodzenia (pkt. IV sentencji),

-zasądził na rzecz M. M.: od L. P. i K. M. na zasadzie wspólności majątkowej małżeńskiej kwotę 34 953 zł, od A. K., H. C. J. C. (2) kwoty po 15 534,67 zł, od S. C., M. W. kwoty po 11 651 zł (pkt V sentencji),

- zasądził na rzecz E. i W. małżonków D. od L. P. i K. M. na zasadzie wspólności majątkowej małżeńskiej kwotę 11 200 zł, od A. K., H. C., J. C. (2) kwoty po 4978 zł, od S. C., M. W. kwoty po 3733 zł (pkt VI sentencji),

-zasądził na rzecz L. P. i K. M. na zasadzie wspólności majątkowej małżeńskiej od A. K., H. C., J. C. (2) kwoty po 3 792 zł, od S. C., M. W. kwoty po (...) (pkt VII sentencji),

- przyznał biegłemu W. S. (1) wynagrodzenie w kwocie 106,10 zł (pkt VIII sentencji),

-zasądził na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Zakopanem) solidarnie od S. C., A. K., H. C., M. W., J. C. (1) kwotę 1744,53 zł oraz od K. M. i L. P. na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej kwotę 2 122,26zł (pkt IX sentencji).

Sąd Rejonowy ustalił że dz. ewid. nr (...) oraz (...) stanowią współwłasność wnioskodawcy w 3/18 częściach oraz uczestników: M. W. w 3/18 częściach i A. K., H. C., J. C. (1) w udziałach po 4/18części. Dz. ewid. nr(...)stanowi własność M. M., dz. ewid. nr (...) stanowi współwłasność W. i E. małżonków D., dz. ewid.nr (...) stanowi własność L. P. i K. M., dz.ewid. nr (...) stanowi współwłasność J. K., J. P. i K. J. po 1/3 części, dz. ewid. nr(...)jest współwłasnością M. B. (2) i M. B. (1) po 1/2 części. Dz. ewid. nr (...) obciążona jest służebnością drogi koniecznej na rzecz dz. ewid.: (...). Podał dalej Sąd że w okresie międzywojennym dz. ewid. (...)stanowiły jedną całość, której właścicielami była rodzina S., która następnie dokonała podziału nieruchomości i sprzedawała kolejno wydzielone działki. Przejazd i dojście do wydzielonych działek od drogi publicznej nr (...) odbywały się szlakiem biegnącym zachodnim skrajem dz.

ewid.: (...). Działki władające nie mają ustanowionej służebności, ale mimo braku prawnego uregulowania, uczestnicy D. mieli wiadomości o uzgodnieniach ich poprzedników prawnych co do przebiegu szlaku drożnego po ich działce, na co złożyli stosowne oświadczenie w 1995 roku. W oświadczeniu tym potwierdzili okoliczność, że na ich działce nr (...) uwzględniona zostanie droga dojazdowa do działki nr (...). Faktycznie takie dojazdy i dojście miało miejsce do nieruchomości władnącej dopóki działka uczestników D. nie została ogrodzona. Po ogrodzeniu działki przez w/w uczestników dojazd i dojście do nieruchomości władnącej odbywał się przede wszystkim przez las położony na zachód od przedmiotu sporu przy czym, przejazdy i przechody były sporadyczne ze względu na charakter użytku działek - łąki. Działki władające nie mają dostępu do drogi publicznej, a w planie zagospodarowania przestrzennego określone zostały jako tereny rolne. Komunikacja do działek położonych „w sznurku S.“ rozpoczyna się od drogi gminnej i biegnie z południa na północ po zachodniej części dz. ewid. nr (...) pasem gruntu o zmiennej szerokości 2,42 do 3,06 m. W tym miejscu droga jest utwardzona żwirem i ogrodzona z obu stron. Na działce nr (...) znajduje się budynek mieszkalny. Dalszy odcinek szlaku biegnie po zachodniej części dz. ewid.(...). Na tym odcinku szlak również jest wyźwirowany i ogrodzony od strony zachodniej. Na pozostałej części działki nr (...) prowadzona jest budowa. Działka nr (...) zabudowana jest budynkiem mieszkalnym, jest ogrodzona ze wszystkich stron i jest także wybrukowana. Od strony zachodniej ogrodzenie jest wzmocnione ze względu na możliwość spływu wód powierzchniowych. Działka nr (...) zabudowana jest budynkiem mieszkalnym, a w pozostałej części porośnięta jest trawą oraz drzewami które zarażone są kornikami. Warianty drogi koniecznej przedstawił na mapie biegły sądowy geodeta J. G., natomiast wartość wynagrodzenia wyliczył biegły W. S. (1). Według wariantu III szlak przebiega po działce nr (...), a według wariantu IV szlak omija działkę nr (...) i przebiega po działce (...) jej północno - wschodnim narożem. W tym miejscu rosną drzewa i przeprowadzenie szlaku wg wariantu IV wymaga wycinki tych drzew. Drzewa te zarażone są kornikiem.

W tym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał że ustanowienie drogi koniecznej szlakiem wg wariantu III będzie odpowiadało treści art. 145 § 2 zd.2 k.c. Wprawdzie zauważył Sąd Rejonowy że argumenty wypływające z podziału nieruchomości i zmian własnościowych nie dotyczą działki nr (...), ale ponieważ leży ona w sąsiedztwie pozostałych nieruchomości władnących, to należało ją traktować tak jak pozostałe działki władające. Odnośnie wysokości wynagrodzenia odwołał się Sąd do treści opinii biegłego W. S. (1). O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 520 k.p.c.

Powyższe postanowienie zaskarżyli uczestnicy E. i W. D. (1) oraz M. B. (2) i M. B. (1) apelacjami.

Uczestniczka E. i W. D. (2) w apelacji zaskarżyli pkt I, V, VI, VII i wnieśli o jego zmianę w zaskarżonej części przez ustanowienie na rzecz każdorazowych właścicieli dz. ewid. nr: (...) oraz (...) służebności przejazdu przechodu i przegonu wg wariantu IV sporządzonego przez biegłego geodetę J. G., nadto wnieśli o stosowną zmianę w zakresie orzekania o wynagrodzeniu na rzecz właścicieli nieruchomości obciążonych oraz zasądzenie od wnioskodawców na ich rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Skarżący uczestnicy D. zarzucili sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego przez ustalenie że dz. ewid.nr: (...) stanowiły jedną całość, której właścicielami była jedna rodzina S., nadto przez ustalenie że uczestnicy posiadali wiadomości o uzgodnieniach ich poprzedników prawnych co do przebiegu szlaku drożnego po dz. ewid. nr (...), zarzucili ponadto niewłaściwe zastosowanie art. 145 § 2 zdanie 2 k.c.

Uczestnicy M. B. (2) i M. B. (1) zaskarżyli postanowienie w części, w której ustalono służebność przejazdu, przechodu i przegonu przez dz. ewid. nr (...), podnosząc, że obciążenie tej działki stanie się coraz bardziej uciążliwe w sytuacji gdy po niej będzie odbywał się intensywny ruch samochodowy tak osobowy jak i dostawczy. Podnosili również że dawne zapisy o prawie przejazdu po ich działce są nieaktualne oraz, że Sąd nie uwzględnił okoliczności, iż willa usytuowana na działce nr (...) powstała w latach dwudziestych ubiegłego wieku oraz że drzewostan wzdłuż alei również jest z tego okresu. Wskazywali na możliwość przeprowadzenia drogi koniecznej dla działek władnących przez działkę oznaczoną nr (...), szlakiem przebiegającym przy granicy z działkami nr (...). Wywodzili nadto, że dotychczasowe korzystanie w zakresie przejazdu do działek władnących ograniczało się do przewiezienia kilku wozów konnych siana, a obecnie w dobie intensywnego ruchu samochodowego, ustanowienie drogi staje się szczególnie uciążliwym.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja uczestnika W. D. (1) podlegała odrzuceniu jako spóźniona. Uczestnik ten nie składał wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia postanowienia. Postanowienie Sądu Rejonowego zostało wydane w dniu 12.02.2013r. zaś apelacja została złożona w dniu 8.03.2013r.

Stosownie do treści art. 369 § 1 i 2 k.p.c w zw. z art.13 § 2 k.p.c. apelację wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone postanowienie w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej postanowienia z uzasadnieniem, a jeżeli strona nie żądała uzasadnienia, w terminie trzytygodniowym od ogłoszenia orzeczenia. Zgodnie z treścią w/w przepisu ustawy, termin do złożenia apelacji upłynął uczestnikowi w dniu 5.03.2013r., a zatem złożenie apelacji w dniu 8.03.2013r. nastąpiło z uchybieniem ustawowego terminu.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy odrzucił apelację uczestnika W. D. (1) na zasadzie art.373 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Odnosząc się do apelacji uczestniczki E. D., Sąd Okręgowy uznał, że jest ona zasadna w części gdzie kwestionowała ustanowienie drogi koniecznej wg wariantu III, natomiast Sąd nie podzielił wszystkich wniosków skarżącej co do wysokości wynagrodzenia.

Zasadnie został wywiedziony zarzut naruszenia art. 145 § 2 zdanie 2 k.c. Zgodnie z treścią w/w przepisu ustawy, jeżeli potrzeba ustanowienia drogi jest następstwem sprzedaży gruntu lub innej czynności prawnej, a między interesowanymi nie dojdzie do porozumienia, sąd zarządzi, o ile to jest możliwe, przeprowadzenie drogi przez grunty, które były przedmiotem tej czynności prawnej.

W rozpoznawanej sprawie ustalenie Sądu Rejonowego, że działki projektowane do obciążenia i działki władające według wariantu III, stanowiły w przeszłości jedną całość - „sznurek S.”, nie znajduje uzasadnienia w treści zebranych dowodów. W szczególności nie wynika to z żadnego dokumentu. Ustalenie to Sąd oparł - jak wynika z treści uzasadnienia – na zeznaniach stron. Tymczasem wnioskodawca S. C. oraz uczestniczka M. W. zeznali tylko tyle, że w przeszłości działki położone w obr. (...) należały do rodziny S.. To w żaden sposób nie oznacza, iż jeden S. był właścicielem całej nieruchomości, która następnie podzieliła się na przedmiotowe działki, zwłaszcza że na tamtym terenie nazwisko S. jest dość powszechne. W tym miejscu należy zauważyć, że dz. ewid. nr (...)położona jest w obr. (...), a przez tą działkę także przebiega projektowana służebność i wnioskodawca wskazywał, że przez tą działkę również odbywała się komunikacja od drogi publicznej do działek władających. Powyższe wskazuje na to, że brak było podstaw do przyjęcia, iż potrzeba ustanowienia drogi koniecznej dla dz. ewid. nr (...) oraz (...) położonej w obr. (...), była następstwem sprzedaży lub innej czynności prawnej w rozumieniu art. 145 § 2 zdanie 2 k.p.c.

Niezależnie od powyższego, przepis ten kategorycznie nie nakazuje ustanowienia służebności drogi koniecznej przez grunty, które były przedmiotem czynności prawnej.

W niniejszej sprawie proponowana przez dz. ewid.(...)służebność, w świetle opinii biegłego W. S., protokołu oględzin przedmiotu wniosku (k. 30) zdaje się wskazywać na to, że ustanowienie służebności szlakiem według wariantu III byłoby sprzeczne z treścią art. 145 § zdanie 1 i § 3 k.c. Zapewne z uwagi na ogrodzenie dz. ewid. nr (...), w szczególności podmurówkę ciągłą, służącą jako zabezpieczenie przed wodami opadowymi mogącymi spływać na teren działki siedliskowej, co wynika z opinii biegłego W. S., wnioskodawca na oględzinach i we wniosku wskazywał szlak służebny po dz. ewid. nr (...) z pominięciem dz. ewid. nr (...). Również w końcowej części postępowania po złożeniu uzupełniającej opinii przez biegłego W. S. wnioskodawca oraz uczestnicy H. C., A. K. wnosili o ustanowienie służebności według wariantu IV z pominięciem dz. ewid. nr (...) (k. 215). Okoliczność tą zauważa Sąd Rejonowy, ale z uwagi na założenie (niewykazane), że działki władające pochodzą z jednej własności z działkami obciążonymi, wybiera wariant III prowadzący przez dz. ewid. nr (...).

Stosownie do treści art. 145 § 1 zdanie 1 i § 3 k.c., wybór wariantu drogi koniecznej winien uwzględniać potrzeby nieruchomości izolowanej, nadto jak najmniejsze obciążenie gruntów, przez które droga ma prowadzić oraz interes

społeczno – gospodarczy. W kontekście w/w przepisu ustawy ustanowienie służebności według wariantu III nie było zasadne. Działka ewidencyjna nr (...) od strony zachodniej, to jest tej od której należałoby usunąć ogrodzenie na murku betonowym, stanowiącym zabezpieczenie przed spływem wód opadowych, ze względu na ukształtowanie terenu, w przypadku ustanowienia drogi według wariantu III, byłaby nadmiernie obciążona w zestawieniu z obciążeniem dz. ewid. nr (...) według wariantu IV. W tym miejscu należy podkreślić, że stosownie do treści opinii biegłego W. S., w narożniku dz. ewid. nr (...)rosły cztery drzewa zarażone kornikiem, które powinny być wycięte. Na rozprawie apelacyjnej podano, że drzewa te zostały już usunięte (k. 284/2). Przebieg służebności po dz. ewid. nr (...) zajmuje niewielką powierzchnię, tj. 25 m⁽²⁾ i przebiega skrajem działki z dala od budynku mieszkalnego. Powyższe wskazuje na to, że zestawienie obciążenia dz. ewid. nr (...) z obciążeniem dz. ewid. nr (...) przemawia za wyborem wariantu IV, bowiem ten nie będzie stanowił szczególnego obciążenia dz. ewid. nr (...). Oczywiście każde ustanowienie drogi przez cudzy grunt jest obciążeniem dla właściciela, ale rekompensatą za to obciążenie jest wynagrodzenie. Istotne jest, by to obciążenie było jak najmniejsze, a jak już wyżej podano, przebieg służebności po tej działce nie będzie przeszkadzał w jej prawidłowym zagospodarowaniu.

Z tych przyczyn Sąd Okręgowy uznał, że zaskarżone postanowienie co do przebiegu służebności należało zmienić i wybrać wariant IV zamiast III.

Zmieniając zaskarżone postanowienie w części dotyczącej przebiegu służebności, Sąd Okręgowy zmienił także orzeczenie Sądu I instancji w części dotyczącej wynagrodzenia za jej ustanowienie. Zmianie uległo wynagrodzenie na rzecz uczestnika M. M. – właściciela dz. ewid. nr (...) (pkt 2 – V) z uwagi na mniejszy zakres obciążenia tej działki w stosunku do wariantu III oraz na rzecz właścicieli dz. ewid. nr (...) z uwagi na większy zakres obciążenia tej działki w stosunku do wariantu III (pkt 2 - VII), nadto Sąd zasądził wynagrodzenie na rzecz współwłaścicieli dz. ewid. nr (...) w miejsce wynagrodzenia zasądzonego na rzecz współwłaścicieli dz. ewid. nr (...), według stawek wyliczonych przez biegłego W. S.. Opinia ta nie była kwestionowana przez którąkolwiek ze stron. Według opinii biegłego W. S. (k. 163) wynagrodzenie za ustanowienie służebności po dz. ewid. nr (...) winno wynosić 5 000 zł od właścicieli jednej nieruchomości władnącej (k. 159). Z uwagi na to, że dz. ewid. nr (...) została obciążona służebnością na rzecz trzech nieruchomości, ich współwłaściciele zostali obciążeni wynagrodzeniem w łącznej kwocie 15 000 zł, stosownie do wielkości udziałów we współwłasności nieruchomości władnących – pkt 2 – VI.

Mając na względzie powyższe, Sąd nie uwzględnił wszystkich wniosków apelującej E. D. co do wysokości wynagrodzenia należnego właścicielom nieruchomości obciążonych.

Z tego też względu Sąd Okręgowy nie uwzględnił wniosku E. D. o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego, a ponadto w niniejszej sprawie nie zachodziły podstawy do odstąpienia od zasady wyrażonej w treści art. 520 § 1 k.p.c.

Odnosząc się do apelacji uczestników M. B. (2) i M. B. (1) stwierdzić należy, że jest ona niezasadna.

Przede wszystkim należy zauważyć, że przez dz. ewid. nr (...) własności w/w apelujących ustanowiona jest już służebność na rzecz dz. ewid. nr (...), a zatem zaskarżone orzeczenie nie dotyczyło obciążania służebnością dz. ewid. nr (...) na rzecz dz. ewid. nr (...). Zaskarżone orzeczenie dotyczyło obciążenia dz. ewid. nr (...) służebnością tylko na rzecz dz. ewid. nr (...) współwłasności L. P. i K. M.. Nie można zatem zgodzić się z zarzutami apelujących, iż ustanowienie służebności na rzecz tej jednej działki spowoduje wielokrotnie większe obciążenie. Jak wynika z treści dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, dz. ewid. nr (...) jest prawnie obciążona na rzecz dz. ewid. nr (...), a nade wszystko w terenie stanowi urządzoną drogę żwirową, odgrodzoną od części działki zabudowanej trwałym ogrodzeniem i przejazdu przez nią nie stanowią bezpośredniej ingerencji w budynek znajdujący się na dz. ewid. nr (...), ani też nie stanowią przeszkody w dowolnym zagospodarowaniu dz. ewid. nr (...). Ten pas gruntu jest trwale wyłączony z wyłącznego korzystania jego właścicieli z uwagi na służebności jak wyżej. Nie byłoby zatem celowe, by na rzecz dz. ewid. nr (...) obciążać inne działki służebnością. Podkreślenia wymaga również okoliczność, że apelujący uczestnicy nie mieszkają na stałe na dz. ewid. nr(...), a zatem immisje związane z przejazdami, bezpośrednio na nich nie oddziałują. Okoliczność, iż wzdłuż służebnego szlaku rosną drzewa nie stoi na przeszkodzie ustanowieniu służebności drogi koniecznej. Zjawisko, że wzdłuż dróg rosną drzewa jest dość powszechne w Polsce.

Reasumując, Sąd Okręgowy uznał, iż ustanowienie służebności drogi koniecznej po dz. ewid. nr (...) nie narusza treści art. 145 k.c. i w tym zakresie je zaakceptował, oddalając apelację uczestników M. B. (2) i M. B. (1) w całości.

Sąd Okręgowy orzekł na zasadzie art. 386 § 1 k.p.c., art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., zaś o kosztach postępowania apelacyjnego orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., uznając że w sprawie brak podstaw do odstąpienia od zasady w nim wyrażonej.

(...)

(...)